

Глава 50.

За ересь-тѣ Пелагіевѣ.

Въ четыристотань и двадесать години отъ Хрїста ависа ересь-та Пелагіева, кой-то бѣше роденъ въ Британіѣ. Той кѣто доде въ Римъ, раздади тайно новото си ученіе, кое-то бѣше тѣкова: че праотеческїй-атъ грѣхъ несуществова, и ако праотци-те и да сгрѣшиха, она грѣхъ самъ не раздалъ на сичкїй-атъ челоувѣческїй родъ, зато сѣкой челоувѣкъ самъ раждалъ безъ грѣхъ, и че не е нѣждна Божїа-та благодать, за да живѣе нѣкой чрезъ немъ доводѣтелно; зашо, ако е потребно Божїа помощь, то тогава челоувѣческо-то самовластїе не существова. Начна же отъ начало-то да раздава таѣ обманѣ-тѣ малко по малко, предѣготовляваючи челоувѣцы-те съ рѣчы двозначителны. Доби и нѣкой ученикъ именемъ Келестїй, кой-то содѣйствовѣ много въ успѣхъ-атъ на таѣ ересь. Той кѣто доде въ Африкѣ учеше, че грѣхъ-атъ на пѣрвый-атъ челоувѣкъ не самъ предалъ на потомци-те; и че челоувѣкъ безъ никоѣ вътрешнѣ благодать може да върши Божїи-те заповѣды, кѣто употреблава само естествены-те си силы. И таѣ новость повдигна смѣщенїа. За тоѣ усѣдиша келестїа, и го лишиша отъ церковно-то общество въ Кархидонъ, чрезъ списанїа-та Августиновы; а Пелагїй кѣто доде въ Палестинѣ измами тамкашны-те епископы, съ заплетины дѣмы. Писа же оправдателно писмо на Августина, съ кое-то мѣ казваше, каква любовь иматъ восточни-те тѣмто него. Таѣ соблазанъ